DEMOKRASİ BAĞIMSIZLIK BARIŞ ve TOPLUMSAL İLERLEME İÇİN...

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 69 27 1 1976

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

FAŞİZME ve EMPERYALİZME KARŞI TÜM DEMOKRATİK GÜÇLERİN BİRLİĞİ ZORUNLUDUR!

1975 yılında kapitalist sistemin iç çelişkileri ve buhranı daha da şiddetlendi. Daha az sayıda emperyalist tekel yeni pazarları ele geçirmek üzere kendi aralarında tepişirlerken işsizlik, pahalılık alabildiğine arttı, ücretler ve satın alma gücü düştü. Tekellerin artan sömürü ve kârına karşı direnen geniş emekçi kitleler hızla bilinçlenerek, bir avuç soyguncunun siyasal iktidarını sarsmaya başladı. Bir çok «Üçüncü Dünya» ülkesi kendi ulusal zenginliklerine sahip çıkarken, kapitalist ülkelerle kendi çıkarlarına öncelik veren yeni ilişkilerin düzenlenmesi için dayanışmalarını geliştirdiler. Sosyalist ülkelerin başını çektiği yumuşama politikası emperyalizmin saldırganlığını açığa çıkarırken, sınıflar mücadelesinin hızlanmasını sağlayacak daha elverişli koşullar yarattı.

Tüm bu gelişim dünya çapındaki güçler dengesini halklar lehine dönüştürürken, emperyalizm yeni mevziler yitirdi. Afrika'da GİNE BİSSAO Mozambik, Angola bağımsızlıklarına kavuştu. Şili, İspanya gibi faşist rejimli ülkeler dünya çapında tecrit oldular. Fransa, İtalya gibi ileri kapitalist ülkelerde tekel dışı katmanlar büyük sermayenin siyasal iktidarını azınlık duruma düşürdüler.

Bu gelişimin içinde yer alan ülkemiz Türkiye'de de yerli ve yabancı sermayenin siyasal iktidarı geriledi. Gelenekselleşmiş buhranın şiddetlenmesiyle kendi iç tepişmeleri arttı. Kendi buhranlarının sonucu olarak artan işsizlik ve pahalılığı düşük ücretleri emekçi halkımıza dayatmak istediler. Kendi sınıfsal çıkarlarını gizlemek üzere koyun postuna bürünerek «ulusal veya sınıfsal ittifak» demogojisiyle kitlelerin ekonomik ve siyasal mücadelesini parçalamak istediler. Bu demogojiyi teşhir eden geniş işçi ve emekçi kitlelerine, onların ilerici, devrimci örgütlerine karşı en zorbaca saldırıları yoğunlaştırdılar. Bu yolda, MC iktidarının desteğiyle, komandoları, tüm baskı güçlerini, ajanları, provokatörleri kullandılar. Manevi duyguları, kültürel geriliği sömürdüler. Şöven ve militarist duyguları istismar ettiler. Her şeye rağmen siyasal güçler dengesi kendi aleyhlerine, geniş emekçi kitleler ve ilerici hareket lehine değişmeye devam etti. 14 Ekim 1973 ve 12 Ekim 1975 seçimleri bu gelişimin kanıtları oldu. Tekelci sermaye daha açık ve daha dolaysız bir zulüm rejimini dayatmak için kolladığı büyük bir kitle provokasyonu yaratmak için herşeyi yaptı. Fakat, işçi sınıfının, çalışan katmanların örgütlü devrimci uyanıklığı, sorum-

Demir
Kömür
ve şeker
ve kırmızı bakır
ve mensucat
ve sevda ve zulum ve hayat
ve bilcümle sanayi kollarının
ve gökyüzü
ve sahra
ve mavi okyanus
ve kederli nehir yollarının
sürülmüş toprağın ve şehirlerin bahtı
bir şafak vakti değişmiş olur,
bir şafak vakti, karanlığın kenarından
Onlar ağır ellerini toprağa basıp
doğrulduklari zaman.
En âlim aynalara
en renkli şekilleri aksettiren onlardır.
Asırda onlar yendi, onlar yenildi.
Çok sözler edildi onlara dair
ve onlar için
«Zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri yoktur» denildi

Nazım Hikmet

Ecevit: «Hükûmetin demokratik yoldan düşürülmesi, memleket görevi olmuştur»

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit İstanbul'a gelerek Türk-İş'ten sonra DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'le bir görüşme yapmış ve «Demokratik rejime ve işçilere yönelen tehlike ve saldırıları önlemek için işbirliği çağrısında» bulunmuştur.

Ecevit, bu görüşmeden önce Yeşilköy Havaalanında verdiği demeçte, «Bu hükümetin düşürülmesinin bir memleket görevi haline geldiğini» tekrarlamıştır.

DİSK'in Merter'deki Genel Merkezinde yapılan görüşmeye

Devamı 7. sayfada

REFERANDUM, DEMOKRASİ KAVGAMIZIN AYRILMAZ PARÇASIDIR

29 Aralıkta Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun aldığı bir kararla referandum uygulamasına son verildi. Yani işçilerin istedikleri sendikalarda örgütlenebilme ve o sendikayla birlikte toplu sözleşme yapma özgürlüğüne büyük bir darbe indirildi. Burjuvazinin uşaklığını yapan sarı sendikaların işçileri satması için büyük bir kapı yeniden açıldı.

Bir işyerinde toplu sözleşmede işçileri hangi sendikanın temsil edeceğine Bölge Çalışma Müdürlüğü karar verir. Bölge Çalışma Müdürlüğünün kararına itiraz edilirse, kesin karar İş Mahkemesinindir. Her iki kuruluş da kararı sendikaların verdikleri üye fişlerine dayanarak alır. Sarı sendikaların nasıl sahte üye fişleri doldurduğunu ise hepimiz biliyoruz. Bu nedenle, işyerinde toplu sözleşme yapma yetkisinin o işyerindeki işçileri gerçekten temsil eden sendikaya verilmesi ihtimali çok düşüktür.

O zaman da işçiler direniyorlar. Yani en doğal, en ilkel hakları için direniyorlar. İstedikleri sendikanın kendilerini temsil etmesi için direniyorlar 1975 yılında 105 işyerinde direniş oldu. Bunların büyük bir çoğunluğu sarı sendikaların sömürüsünden kurtulmak, devrimci sendikalarda örgütlenip sözleşme yapmak isteyen işçilerin eylemleri.

Devamı 7. sayfada

İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİĞİNİ DİSK'te GERÇEKLEŞTİRİYOR

metal kapak

Yeni yılın ilk örgütlenmesi, Levent-İSTANBUL'da VI. Bölgemiz tarafından «METAL KAPAK SANAYİİ ve TİCARET A.Ş.» işyerinde yapıldı.

Birinci Levent'te kurulu, metal şişe kapağı imal eden, (Kısa adı) «METAL KAPAK» işyerinde çalışan işçiler, 1975 yılının son günü olan 31 Aralık 1975 tarihinde, Gültepe'de Park Düğün Salonunda yaptıkları toplantıda kendi aralarında aldıkları karara uyarak, 2 Ocak Cuma günü erken saatlerde hep birlikte Noter'e gittiler. Burada Tek Met-İş Sendikasından istifa ederek. VI. Bölge Temsilciliğimize gidip, Sendikamıza kayıt oldular. Sen

Devamı 7. sayfada

Perfektüp

Topkapı - İST. I. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu PERFEKTÜP işyerinde çalışan işçiler, uzun süredir patronla işbirliği içinde bulunan sarı sendikadan kurtulmanın mücadelesini veriyorlar.

PERFEKTÜP işyerinde çalışan 600 işçi, DİSK'in bayrağını yükselten Türkiye işçi sınıfının devrimci kavgasına katılmak için var gücüyle Maden-İş'te örgütlenme çalışmalarını sürdürüyorlar.

İşyerinde akid sendika durumunda bulunan Tek-Met-İş, Perfektüp işçilerinin bu mücadelesinden korkuyor, tertiplediği oyunlarla işçiye sol gösterip sağ vuruyor.

Devamı 7. sayfada

eğe sanayi

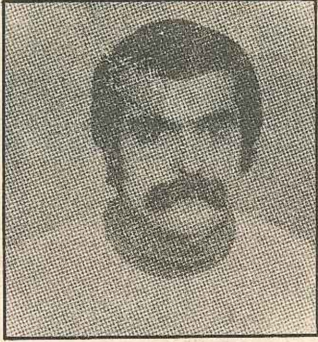
EĞE Sanayi Pendik 4. Bölge temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu bir işyeridir. EĞE Sanayi işyerinde çalışan 300 işçi asgari ücretle çalıştırılmak tadır.

EĞE Sanayi işyerinde çalışan işçiler patron-sarı sendika sultasına karşı aylar önce bir zafer elde ettiler. Onlar kendi anlatımlarıyla «işçi sınıfının insan onuruna yaraşır bir yaşam kurma, yarattığı değerlerden hak alma yolunda verdiği mücadelesinde elindeki demokratik kazanımlarını koruma ve bunları daha da geliştirerek emekten yana ileri demokratik bir düzen için mücadele veren DİSK - Maden-İş'te birleştiler».

Devamı 7. sayfada

bize gelen işçi mektupları

MEKTUP
Ali ALKAN
I. Bölge Organizatörü

Günümüzde siyasi cinayetler komando baskınları, toplu işten çıkarmalar devam ederken siyasi cinayetleri işleyenler bir türlü bulunamıyor. Saldırganların kim oldukları ise hepimiz tarafından iyi biliniyor.

Arkadaşlar; Yurdun dört bir yanında işçiler sarı sendikalardan ayrılıp devrimci sendikalara geçmektedirler.

Devrimci sendikalara olan bu akın, işçi sınıfının zaten üreticilikten gelen mücadeleci yapısının, onun davasına olan sarsılmaz inancının bir ifadesidir.

İşçi sınıfının işyerinde, işkolunda tüm işkollarında birliğini sağlamlıyarak, giderek devlet yönetiminde ağırlığını koyması gerektiğini ilke edinen devrimci sendikalarda olan bu saflaşmalar, yurdun her yerinde ileri boyutlara ulaşan devrimci hareket, emperyalizme göbeğinden bağlı Türkiye burjuvazisinin korkusu olmaktadır.

Üzerlerindeki kuzu postunun ayaklar altına alındığını görenler, gerçek kimliklerini saklayamaz olmakta, işçi sınıfının uzun mücadeleler sonucu elde ettiği demokratik haklarına saldırırken, örgütlü birliğini sağlayamamış öğrencileri sokak ortasında kurşunlatırken, demokrasiye düşman olduklarını göstermektedirler.

Son günlerde, dörtyüzbin işçinin memur sayılarak sendikalaşma özgürlüklerinin çiğnenmesi, grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma mücadelesi veren öğretmenlere, teknik elemanlara karşı yapılanlar, öğrenci gençliğin çağdaş, üretime dönük bir eğitim, eğitimde fırsat eşitliği, tüm bu isteklerinin gerçekleşmesi için ileri bir demokratik ortam yolunda verdiği haklı kavgasının kanlı saldırılarla durdurulması girişimleri, üstüne üslük öğrenci gençliğin haklı kavgasını faşits, saldırılarla durdurmak istiyenleri vatansever olarak isimlendirmeler sermaye iktidarının nasıl demokrasi düşmanı olduğunun somut örnekleri olmuştur.

Toplumsal ilerlemenin dinamosu işçi sınıfı, sermaye cephesinin tüm bu adi oyunlarını serin kanlılıkla, kendi sınıf bilimi ışığı altında değerlendirirken, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ ve TOPLUMSAL İLERLEME mücadelesini bu doğrunun bilincinde olan tüm emekçi katmanlarla birlikte bir adım dahi geriletmeden kesintisiz vermekte güneşe olan bu akın güneşin zaptının yakın olduğunu müjdelemektedir!

başyazı

İŞ KAZASI SONUCU KAYBETTİKLERİMİZ

DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce, rahatsızlığı nedeniyle Beyoğlu SSK hastahanesinde yatmaktadır.
Kendisine ve yakınlarına geçmiş olsun deriz.

İbrahim GÜZELCE
DİSK Genel Sekreteri

Teknolojik devrimin hızla geliştiği günümüzde iş kazalarının sonucu ölen veya sakat kalan insan sayısı bu gelişme oranında artmaktadır.

Geçtiğimiz haftalarda yeraltında birçok maden işçisinin daha hayatlarını yitirmesi, iş kazalarının sınıfsal gerçeğini açıkça göstermektedir.

Madencilik işkolundaki yıllık iş kazası oranları Türkiye gibi geri bıraktırılmış ülkelerde oldukça yüksek, ileri derecede gelişmiş kapitalist ülkelerde daha az, sosyalist ülkelerde hemen yok gibidir. Eldeki rakamlar bu gerçeği tüm işkolları, giderek ulusal düzeylerde de geçerli olduğunu göstermektedir.

İnsan emeğinin bir ürünü olarak gelişen teknolojinin yeniden insanların çalışma koşullarını insancıllaştırıcı ve toplumsal refahı sağlayıcı bir şekilde kullanılması iş kazalarını büyük ölçüde önleyebilmektedir. İş kazalarını salt dikkatsizlik ve iş güvenliği tedbirlerinin yetersizliğine bağlayarak bu açıdan bakmak yanlış ve saptırıcıdır.

Ayrıca, ülkemiz sanayinin her açıdan ve bu arada özellikle teknolojik düzeyde dışa bağımlılığı ve geriliği, sermaye sınıflarının elde ettikleri kârdan çalışma koşullarının iyileştirilmesine ayırdıkları payın azalmasına yol açmaktadır.

Eldeki yetersiz ve eksik bilgiler, ne olursa olsun, gerçekleri gizleyemez. 1971 yılında iş kazalarından dolayı 2.225.823 işgünü kaybolmuştur. 1972'de bu kayıpların parasal değeri 500 milyona yaklaşmıştır. İş kazalarından doğan diğer kayıplar da eklendiğinde, sonucun milyonları aştığı görülmektedir.

Ülkemizde her dakika bir iş kazası olmakta, her gün 4 emekçi ve 4 emekçi ailesi iş kazalarının kurbanı olmaktadır. Sadece 1974 yılında 180.375 işçi iş kazasına uğramış ve bunların 1117'si ölümle sonuçlanmıştır. Bu rakamlara sosyal güvenliği olmayan yüzbirlerce işçi ve kır emekçileri dahil değildir.

Gelecek 10 yıllık dönem sonucunda, iş kazaları ve meslek hastalıklarından doğacak kayıpların toplam parasal değerinin 23 milyar lirayı aşacağı tahmin edilmektedir. (SSK 30. Genel Kurulu, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği). Yani, bir avuç kapitalist soygununun aşırı sömürü ve kâr hırsının kurbanı olarak sakat kalan hastalanan ve ölen onbinlerce işçi ve ailesine bu 10 yıllık dönem içinde SSK 23 milyar lira ödeyecektir. Diğer yandan, emekçileri zamanından önce ve yavaş yavaş ölüme götüren meslek hastalıklarını saptamak ve önlemek üzere hiçbir tedbir alınmamakta, sağlık tesisleri kurulmamaktadır. İçinde bulunduğumuz sömürü ve kâr düzeni koşullarında, iş kazalarını doğuran somut nedenler şunlardır:

1) Sermaye sınıfları, teknolojik geriliğin doğurduğu açığı, insan emeğiyle karşılama eğilimindedirler.

2) Ücret ayarlamasına olum suz etkide bulunan geniş yedek işsizler ordusunun varlığı ücretleri düşük tutmaktadır.

3) İş hızı artırılmakta, aşan ölçülerde fazla mesai uygulanmakta ve iş güvenliğini sağlayıcı tedbirler son derece yetersiz kalmaktadır.

4) Böylece, işçi yetersiz ve geri sağlık ve beslenme koşullarıyla karşı karşıya kalmaktadır.

5) Alt-yapı harcamalarına (sağlık eğitim konut) ayrılan payın düşüklüğü, haftalık ortalama çalışma süresinin uzunluğuna eklenince yorgunluk artmaktadır.

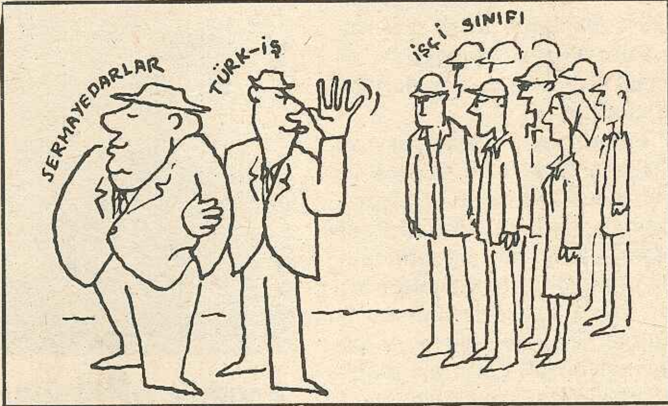
6) Hiçbir eğitim görmeden tarım işgücü sanayiye kaydırılmaktadır.

7) Ayrıca, sınırlı ölçüler içinde olsa da, mekanizasyon ve otomasyonun sanayinin belirli kesimlerinde yer almaya başlaması, bu gelişime göre eğitilmemiş işçileri daha zor çalışma koşulları içine itmektedir.

Tüm bunların sonucu olarak kazalar, bunların doğurduğu kayıplar artmaktadır. Grevlerin ve çeşitli işçi eylemlerinin «ulusal» ekonomiye zarara soktuğunu ileri süren işverenler, aslında demagoji yapmaktadırlar. 1971'de grevle kaybolan işgünü sayısı 233.501 iken, iş kazaları sonucu kaybolan işgünü sayısı 2.225.823 dür.

Oysa, iş kazalarını önleyici tedbirlerin en son teknolojik gelişimlerden de yararlanılarak alınması, işçilerin daha iyi koşullarda çalışmalarını sağlayacağı gibi, doğan maddi ve manevi kayıpları azaltacaktır. İşverenler bu tedbirleri almamakla aşırı sömürü ve kâr peşinde koştuklarını açıkça göstermektedirler. Ekonomik ve toplumsal gelişmenin ana unsuru olan insana değer vermeyen bir sistem, çökmeye mahkumdur.

SERMAYE İKTİDAR ve TÜRK-İŞ ÜÇLÜSÜ

1 — İşverenler aşırı ücret taleplerinin fiyatları arttırdığını söy lediler. Özel sektörü tedirgin ettiğini ileri sürdüler. Kamu sektöründe toplu sözleşme düzeninin kaldırılmasını istediler.

MC iktidarı 1897 sayılı yasayı çıkararak 400.000 emekçinin memur yapılması ve kamu setköründe toplu sözleşme ve sendikal hakların kaldırılması doğrultusunda adımlar attı.

SSK Müdürler Kurulu tesislerde çalışan 30.000 emekçinin memur yapılmasına ilişkin bir karar aldı. Türk-İş temsilcileri desteklediler. Tek muhalefet DİSK'e bağlı Sosyal-İş'ten geldi.

Sosyal güvenlik Bakanı SSK Müdürler Kurulu kararını, 1897 sayılı yasanın biçimine aykırı bularak onaylamayacağını bildirdi.

Sosyal-İş SSK yetkililerini toplu sözleşme görüşmelerine çağırdı. Fakat SSK yetkilileri, işçilerin memur yapıldığını söyleyerek görüşmeleri reddetti.

Ankara ve İstanbul'da binlerce SSK emekçisi haklarının çiğnenmesine izin vermemek üzere Anayasal haklarını kullandılar. Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç emekçilerin bu davranışlarını «yasa dışı» ilân etti. Bunun üzerine SSK yetkilileri 2 bine yakın emekçiyi işten çıkarttı. Sosyal Güvenlik Bakanı işten çıkarmaları onayladı.

İşverenler, 1897 sayılı yasayı ve SSK Müdürler Kurulu yasasını memnunlukla karşıladılar.

Sermaye, iktidar ve Türk-İş üçlüsünün bu işçi düşmanı ve Anayasa dışı ortak tutumuna karşı koyan tek sendikal örgüt DİSK oldu. Diğer ilerici örgütler DİSK'in tavrı doğrultusunda davrandılar.

2 — Öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar, iş müfettişleri demokratik kitle örgütlerinde, TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED, İM-DER'de saflarını sıklaştırarak grev ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı için mücadele ediyorlar.

Sermaye, iktidar ve işveren yanlısı sendikalar ortak tavır içinde karşı koyuyor.

3 — İşçi sınıfı ve onun sendikal örgütü DİSK'in referandum hakkının yasalaşması için verdiği mücadeleyi diğer ilerici örgütler de destekledi.

İşverenler, yetki uyuşmazlığının en etkin ve tek demokratik çözüm yolu olan gizli oy-açık sayım esasına dayalı referandumun işyerlerini «seçim alanına» dönüştürdüğünü iddia ederek yasaklanmasını istediler.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu referandumu «yasa dışı» ilân etti.

İşverenler bu kararı da memnunlukla karşıladılar.

4 — DİSK'e bağlı sendikalar, demokrasi mücadelesi içinde yerlerini alırlarken, en iyi toplu sözleşmeleri gerçekleştirmeye devam ediyorlar.

Seydişehir'de 2. dönem toplu sözleşme görüşmeleri başlamak üzere. Alüminyum tesislerinde tek yetkili sendika, DİSK'e katılma kararı için toplanan Genel Kurul'u basılan Özgür Alüminyum-İş Sendikası.

Türk-İş'e bağlı ve yöneticileri MHP'li olan düzmece sendika Türk Metal-İş'e yetki sağlamak üzere binlerce işçi üzerinde planlı bir baskı uygulanıyor. Seydişehir'i teröre boğan profesyonel saldırganlar, komandolar işçilerin üzerine yaylım ateşi açıyorlar, ilerici örgüt ve kişileri yıldırmaya çalışıyorlar.

Tüm bu olaylar gelişimini birbirinden soyutlamaya olanak yok. Birine karşı alınacak tavır, diğerlerini dolaysız olarak ilgilendiriyor. Sorunu mutlaka bir bütünlük içinde almak gerekiyor. Sermaye, iktidar ve sınıf uzlaşmacılığı yapan sendikalar üçlüsü demokrasi mücadelesine karşı cephe kurmuşlar.

Esas olan, bu üçlüye karşı demokrasi mücadelesini güçlendirmek, yeni demokratik kazanımlar elde etmek ve faşizm tehlikesinin tırmanışına set çekebilecek kararlı, ama mutlaka sorumlu ve uyanık davranışlarda bulunmak Sorun sadece bir SSK veya 1897 sayılı yasa ile sınırlandırılamaz. DİSK, tüm çalışanların grev ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı için, referandumun yasalaşması, grev hakkına konan tüm kısıtlamaların kaldırılması, dayanışma ve genel grev hakkı için mücadele etmektedir.

MEMURLAR'DA SENDİKAL HAKLARA SAHİP OLMALIDIR!

Çimen TURAN
Araştırma Dairesi Müdürü

Türkiye'de işçiler 1963 yılından beri toplu sözleşme ve grev hakkına sahiptirler. Bu hakkı kullanan işçi sayısı her yıl sürekli olarak artmıştır ve 1976'da sigortalı işçilerin yarısından çoğu olan bir milyon civarında işçi sendikalıdır. Sendikalı işçiler, toplu sözleşme ve grev haklarını kullanarak ekonomik çıkarlarını arttırmaktadırlar. Toplu sözleşmelerle işçilerin elde ettikleri ücret artışları, onların satınalma güçlerinin fiyat artışları karşısında azalmasını önlemekle kalmamış, hatta satınalma güçlerini az da olsa bir miktar yükseltmiştir.

Devrimci sendikalar çatısı altında toplanan işçiler, satınalma güçlerini arttırmanın yanısıra, iş güvenliği, iş teminatı, daha kısa çalışma süreleri taleplerini de elde etmeye başlamışlardır.

Bu gelişim işçiler dışındaki tüm emekçiler tarafından da izlenmekte, kendi durumlarını işçilerin durumlarıyla kıyaslamaktadırlar. Eskiden memur olmak çok fazla tercih edilir, imrenilir bir şey iken, bugün artık memurluk işçilik kadar cazip bir iş olmaktan çıkmıştır. Ve son yıllarda memurlar «İşçi ücretleri yükseliyor, işçiler istedikleri zamların önemli bir kısmını almayı başarıyorlar, ama biz memurlar maaşımıza gelecek 50 liralık zam için yıllarca beklemek zorunda kalıyoruz. Bizim durumumuz işçilerden daha kötü» demeye başlamışlardır.

Pek çok memur bunları söylerken işçilerle kendileri arasındaki bu farklı durumun sebebini bilmeden konuşmaktadırlar.

Türkiye'de memurların (tabii ki burada küçük memurları kastediyoruz) ekonomik durumlarının, sendikalaşmış işçilerden, bilhassa tutarlı bir ekonomik mücadele veren devrimci sendikalarda toplanmış işçilerden daha kötü olduğu açıktır. Bunun sebebi de açıktır: sendikalaşmış olmamak.

İşçiler, toplu sözleşme ve grev haklarını kullanarak işverenle pazarlık etmekte ekonomik çıkarlarını arttırmaktadırlar. Memurların böyle bir hakları yoktur. Bu hakları olmadığı için ücretlerinin tespitinde söz hakları yoktur. Yani memurların ücretleri sadece işveren tarafından belirlenir.

Bütün bunlardan ötürü, bugün artık memur olmak yerine işçi olmayı istemek çok doğaldır.

Türkiye'de işçi ücretleri hakkında pek çok bilgi bulunmasına rağmen, memur maaşlarıyla ilgili bilgiler çok azdır ve sınırlıdır. Bu sınırlılığa rağmen memur maaşları ile işçi ücretleri kıyaslandığında işçilerin ücretlerinin daha hızlı arttığı görülür. 1965-1969 döneminde memurların ortalama gündeliği % 26.5 oranında artmışken, sigortalı işçilerin ortalama gündeliği % 48.7 oranında artmıştır.

Aslında bir küçük memur ile, ortalama vasıflı ve sendikalı bir işçinin ücretleri kıyaslanacak olursa, artış oranları arasındaki farkın çok daha yüksek olduğu görülecektir. Çünkü sigortalılar ortalama ücretleri içinde sendikasız işçilerin ücretleri de vardır. Ayrıca ortalama memur ücretlerinin hesabında, tüm memur ücretleri yani büyük memurların ücretleri de hesaba katılmıştır.

İşçiler bugün kullanmakta oldukları toplu sözleşme ve grev haklarını kolayca elde etmemişler, yüzyılı aşkın bir mücadele sonucu bu haklara sahip olmuşlardır. Memurların da bu hakları elde etmek için mücadele etmeleri gerekir. Memurların bu mücadeleleri elbette, başta işçiler olmak üzere tüm emekçiler ve emekten yana olanlar tarafından desteklenecekti. 1976 Türkiye'sinde memurlar, toplu sözleşmeli, grevli sendikal haklara sahip olmak için mücadele etmekte iken, mevcut iktidar gerçekte işçi olan bir grubun sendikal haklarını yok etmek için onlara memursunuz demektedir. Dünya'daki pek çok ülkede tüm memurların sendikalaşma hakkı varken, hatta Fransa'da subaylar bile sendikalaşmaya başlamış iken Türkiye'de, şimdiye kadar sözleşmeli grevli sendikal haklara sahip olanların bu hakkını yok etmek daha doğrusu yok etmeye kalkmak gerici bir tavırdır.

Türkiye'deki tüm emekçiler ve emekten yana olanlar, tüm ilericiler, demokratik bir düzen isteyenler Milliyetçi Cephe İktidarının bu gerici girişimine karşı tavır almalıdırlar.

ARININ BALI

İşçiler işyerlerinde kitaplık kuruyorlar. Bazı işyerlerimizde ise kuruldu. İşçiler kitaplıktan aldıkları kitapları evlerinde okuyorlar. Bazıları işyerlerinde, dinlenme-yemek saatlerinde okuyorlar. Makinanın başında, yağlı tulumlu işçinin kitap okuması ne güzel şey.

Makina-kitap-işçi. Şunlara bakın. Makina, kitap ve işçi ne kadar yakışıyorlar birbirlerine. Şu üç sözcükten daha sıcak, daha tatlı ve birbirleriyle tam bütünleşmiş neleri getirebilirsiniz yan yana. Yeni bir dünyanın müjdecisi bunlar. Dünyanın en büyük üç gücü Makina-Kitap-İşçi, bunlarla var dünya. İşçi ve Makina üretimin, eylemin simgesi. Kitap bilimin, geleceğin. Bu üç güç biçimlendirecek dünyayı. Yeni yepyeni bir dünya yaratacaklar bunlar.

Kitaplar yağlanacak, siyaha boyanacak işçinin elinde. Sert eller kısa sürede yıpratacak onları. Ama pratik teoriyle kucaklaşacak bu yıpranmışlıkta. Asıl makina güzelleşecek işçi ve kitap beraberliğinde. Canavar olan makina sevimlileşecek. Utanacak Makina, bugüne değin üreticisine ölmeyecek kadar, sahibine verebildiğince verdiğinden ötürü. İşçi ve kitap makinaya toplum için üretimin erdemini öğretecek. Makina tüm insanlar için, insanlık için cömert olacak.

İŞÇİ, KİTAP ve MAKİNA

SÜLEYMAN ÜSTÜN
Örgütlenme Dairesi Müdürü

Böyle olacak tüm bunlar. Çünkü, böyle yazar işçinin kitabı.

Biraz yıpranacak nasırlı ellerde kitaplar. Yer yer lekeler olacak kitaplarda. Lâkin sağlam bir dünya kurulacak, dünyanın lekesi silinecek bu kitaplarla.

İşçi, kitap ve Makina. Sizler varsınızya... Sıkıysa uzun süre eskisi gibi dursun dünya.

Dünya güzel olacak kitaplı işçinin mübarek ellerinde. «Ben» bitecek, «Biz» gelecek. «Ben, bensiz» dünya kimbilir ne güzel bir dünyadır.

Savaş «Ben» in ürünüdür. «Biz» gelince savaşta bitecek «Savaş» a savaş açacak insanlık. Silah üretmeyecek makinalar. Öldürücü üretimin yerine, yaşatıcı üretim alacak. Nimet dolacak dünya.

ANGOLA: YAŞASIN BAĞIMSIZLIK

Ulusal kurtuluş Savaşlarının zaferleri, sömürgenliği ve emperyalizmi geniş topraklardan söküp atıyor. 1919 da sömürge ülkeler dünya yüzölçümünün yüzde 72'sini, dünya nüfusunun yüzde 60 unu oluşturuyorlardı. Günümüzde ise bu rakamlar sırasıyla yüzde 4 ile yüzde 1.1 in altına düşmüştür. En son Vietnam halkı Amerikan ve Mozambik halkı Portekiz sömürgeciliğini bozguna uğratarak bağımsızlığına kavuştu. 1975'in 26 Kasımında Afrika'daki eski bir Portekiz sömürgesi olan Angola bağımsızlığına kavuştu.

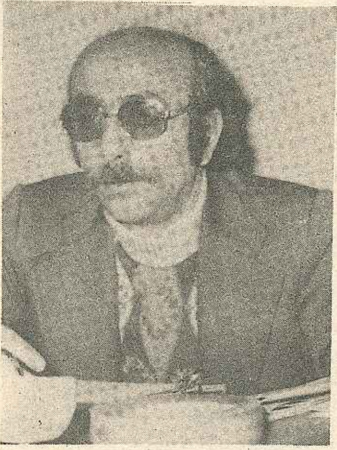
14 yıl boyunca Angola halkının ulusal kurtuluş hareketini yöneten MPLA (Angola Halk Kurtuluş Hareketi) 1956 Aralığında şöyle diyordu: «Portekiz sömürgeciliği mücadele olmadan yıkılmaz. Angola halkının bağımsızlığına kavuşması için tek yol vardır: Devrimci mücadele. «MPLA, gerçek bağımsızlığın ulusal olduğu kadar, ekonomik ve toplumsal olması gerektiğini savunan siyasal bir çizgi izliyordu. MPLA, sadece topraklarını değil, bu topraklardan çıkan zenginliklerin de halkın egemenliğinde olmasını savunuyordu... Ve Angola, zengin doğal kaynaklara sahip bir ülkeydi. Petrol, Angola'nın en büyük döviz kaynağıdır ve çoğunluğu Amerikan Gulf Oil ve Texaco petrol şirketleri tarafından işletilir. Angola, dünyanın beşinci büyük elmas ihracatçısıdır. Elmas madeni ise Portekiz ve Amerikan sermayesinin tekelindedir. Dünyanın en zengin demir cevheri kaynaklarından biri de Angola'dadır. Ayrıca önemli manganez, altın, bakır rezervleri dışında, Angola dünyanın en büyük titanyum kaynaklarına sahiptir. Tüm bu madenler Amerikan, Portekiz, Alman, Hollanda mali ve sanayii tekellerinin egemenliğindedir.

İşte MPLA, tüm bu kaynakların, halkın egemenliğine verilmesi ve ulusal çıkarlar için işletilmesini sağlamak üzere millileştirilmesi için mücadele veriyor. İşte bu yüzden, emperyalist tekel ve devletler, Angola'da iç savaşı kışkırtıyorlar; işte bu yüzden Kissinger-Ford'un kiralık askerleri hunharca cinayetler işliyorlar. Amerikan tekellerinin çıkarlarını korumak üzere ırkçı Güney Afrika Birliği'nin paralı askerleri Angola'da kirli bir savaşın içindeler. İşte bu yüzden, FNLA ve UNİTA adlı iki örgüt Amerikan'ın askeri ve mali desteğiyle iç savaşı yürütüyor. MPLA tarafından kurulan Angola Kadın Örgütü (OMA) militanları: «FNLA'nın mutfaklarında buzdolaplarında insan eti ve kanı bulduk. FNLA'nın askerleri kadınları öldürmeden önce onlara tecavüz ediyorlardı» diyorlar. Ve bu, arada Çin Halk Cumhuriyeti UNİTA'yı desteklemeye devam ediyor.

Angola'nın büyük bir çoğunluğunu kurtaran ve Angola Halk Cumhuriyetini ilan eden MPLA'nın emperyalizme, onların maşası FNLA ve UNİTA'ya karşı yürüttüğü mücadeleyi birçok Afrika ülkesi, Sovyetler Birliği ve diğer Sosyalist ülkeler destekliyor MPLA önderliğinde Angola halkının verdiği ulusal, ekonomik ve toplumsal kurtuluş mücadelesi diğer Afrika ülkelerine örnek oluyor.

LEVENT VI. BÖLGE KONSEYİ TOPLANDI

MAO'CU BOZGUNCULAR ÜYELERİMİZE SALDIRDILAR

Levent 6. Bölge Temsilcilik Konseyi 10 Ocak 1976 cumartesi günü Beşiktaş Çam Düğün Salonunda yapıldı.

Çalışmalarına bölge temsilcisi **Hikmet Aslan**'ın açış konuşmasıy labaşlayan konseyin Divan başkanlığına Genel Başkan vekilimiz **Hüseyin Ekinci**, Başkan vekilliğine Bursa 13. Bölge temsilcimiz **Selim Mahmutoğlu** raportörlüklerede Türk Demir Döküm işyeri baştemsilcisi **Turgut Alaağaç**, UZEL işyeri Baştemsilcisi **Tahsin Çalışkan** getirildiler.

ÇALIŞMA RAPORU

Levent 6. Bölge Konseyinde bölge temsilciliğinin 1975-76 çalışmalarının sergilendiği çalışma raporu, Grundig işyeri baştemsilcisi **M. Suat Esinsel** tarafından okundu.

Tekelci - burjuvazinin faşizan ve militarist niteliklerinin açıklandığı raporda Türkiye İşçi Sınıfının aktif güç olma zorunluluğu belirtiliyordu. Raporda özetle şöyle deniyordu. **«İşçi Sınıfının demokrasi, bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerleme için büyük ve önemli görevi vardır. Bu görev dün başlamadı. Bugünde yarında bitmeyecektir.»**

MAO'CULARIN SALDIRISI

Konseyin başlama saatlerinde adlarına Mao'cu denen bir grup, taş, soba ve zincirle üyelerimize saldırdılar. Bu saldırı, yalnız üyelerimize değil, tüm işçi sınıfına yapılan bir saldırıdır. Bu saldırı işçi sınıfının birliğini bozmaya yönelmiş ters akımların alıştığımız bir provakasyon örneğidir.

İşçi sınıfının yükselen mücadelesinden korkan tekelci-burjuvazi, faşist köpeklerini sokamadığı yerlere bu kez solcu görünen ters akım mensubu maceracıları gönderiyor. Burjuvazi kurnaz ve plânlı ıtaktiklerle şimdide solcu görünen aslında sola ihanet eden bu unsurları kullanıyor. Faşistlerle sıkı sıkıya ittifak içinde bulunan bu bozguncular ne yapsalarda işçi sınıfının birliğini bozamıyorlar. Nitekim konseyde hazır bulunan üyelerimiz tarafından bu saldırganlar kısa zamanda tesirsiz hale getirildiler.

Bunların yaptığı provakasyonlar sermaye sınıfının işine yarıyor. «İşçiler birbirine düştü», «işçiler birbirlerine saldırıyorlar» gibi yalan ve yalnış haberlerle kamuoyunu etkilemeye çalışıyorlar. **Ters akımlara mücadele, işçi sınıfının gündemindedir. Ters akımlar işçi sınıfından gerekli dersi alıyorlar ve alacaklardır.**

KONUŞMACILAR

Mao'cuların provakatif saldırısından sonra çalışmalarına yeniden başlayan konsey'de söz alan konuşmacılar özellikle ters akım lara karşı işçi sınıfının aktif mücadele vermesi gereği üzerinde durdular.

Nazmi Kankurdan :

6. Bölge Temsilciliğine adaylığını koyan Kavel işyerinden Nazmi Kankurdan, Konseyde yaptığı konuşmada ters akımların amacı ve bunlara karşı verilecek mücadelenin ilkeleri üzerinde durduktan sonra işçi-memur ayırımına değinmiş ve 400.000 işçinin memur yapılmak istenmesini eleştirdikten sonra, Referandumun yasaklanması karşısında işçi sınıfının uyanık olmasını belirtmiştir.

Tuncer Özel :

Daha sonra söz alan Profilo işyeri Baştemsilcisi Tuncer Özel de ters akımların yalnız Türkiye'de değil Uluslararası ihanetini anlatmış ve işçi sınıfının devrimci mücadelesini hiçbir güç hiçbir zaman engelleyemeyecektir, diye sözlerini sürdürmüştür. Tuncer Özel daha sonra «Dünyada emperyalizm çöküyor. Dünya işçi sınıfının sosyalist hareketi yükseliyor. Türkiye işçi sınıfı demokratik hak ve özgürlükler mücadelesini yoğunlaştırdı. **Sömürüye, emperyalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı özgürlük, demokrasi kavgasında hepinize başarılar dilerim»** diyerek sözlerini bitirdi.

Hakkı Öztürk :

Provakatörlerin saldırısı sonucunda başından kolundan ve çeşitli yerlerinden zincir ve sopa darbeleri ile yaralanan Genel Baş kan Vekilimiz Hakkı Öztürk, Konseyde yaptığı konuşmada, Temsilciliğin çalışma raporunda yer verilen ciddi sorunlara değinmiş, Dünyada emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık savaşlarının elde ettikleri başarılar üzerinde durmuştur.

Konuşmasında ülkemizde işçi sınıfının sermaye sınıfına karşı bilinçli bir kavga verdiğini belirten Öztürk, «MC hükkümeti beraberinde işçi sınıfına, öğrencilere, öğretmenlere ve yoksul köy lülere saldırılar getirdi», diyerek şöyle devam etmiştir.

«Bugün MC hükümeti, sermaye sınıfına her türlü olanağı sağlarken emekçi kitlelere anti-demokratik baskılar uygulamaktadır. MC hükümeti içinden çıkamadığı bunalımdan kurtulmak için sıkıyönetime çağrılar yapmaktadır. Fakat bunlar işçi sınıfının devrimci mücadelesini engelleyemeyeceklerdir. Sendika seçme özzgürlüğü için mücadele kesintisiz verilecektir.» Konuşmasında faşizan saldırılara ve ters akımların provakasyonlarına da değinen Öztürk, Mao'culuğun Şili'de, Portekiz'de ve Angola'daki ihanetini anlatmış ve her türlü saldırıya karşı kendi güvenliğimizi kendimiz sağlayacağız demiştir.

Celâl Alçınkaya :

Hakkı Öztürk'ten sonra söz alan Silahtar 14. Bölge Temsilcimiz Celal Alçınkaya'da sözlerine konseye yapılan saldırıyı kınamakla başlamış ve işçi sınıfı bu bir avuç maceracıyı kısa zamanda tecrit edecektir demiştir.

Dünya'da ve Türkiye'de işçi sınıfının gelişen mücadelesinin kritiğini yapan Alçınkaya, **emperyalizm ve faşizm durmadan geriletiliyor ama bu iki canavar henüz yok edilmiş değildir. Bunlara karşı başlatılan mücadele bunlar yok edilinceye kadar sürecektir** diyerek sözlerini MC hü kümetinin anti-demokratik girişimlerine getirmiş ve emekten yana ilerici bir hükümetin iş başına gelmesi için mücadelenin zorunlu olduğunu belirtmiştir.

Mustafa Kalfa :

«Konseyimize saldıran bu sapıklar benide yaraladılar. Bunlar en az faşistler kadar tehlikelidirler. Bunların değil Türkiye'de, Dünya'da dahi işçi sınıfına hizmet ettikleri görülmemiştir. Önlerinden kaçarken cebimden düşen 3,5 kuruşa tenezzül edecek kadar küçük insanların işçi sınıfının içinde yeri yoktur. Bunlar beni başımdan yaraladılar **akan kanım işçi sınıfına armağan olsun».**

Gündem gereği daha sonra seçimlere geçilmiş ve Levent 6. Bölge Temsilciliğimize yeniden **Hikmet Aslan** getirilmiştir. Temsilciliğin diğer karar organları yapılan seçimler sonucu şöyledir.

BÖLGE ONUR KURULU :
Başkan: Mustafa Kalfa
Raportör: Nizamettin Boza
Üye: Ali Rıza Sözal
Yedekler: Ali Bulut
Kemalettin Doğan

BÖLGE DENETİM KURULU :
Başkan: Tuncer Özel
Raportör: Vahide Yılmaz
Üye: Reşit Öztürk
Yedekler: Ekrem Kardemir
Ahmet Kapçak

MC iktidarının kışkırttığı silahlı saldırıların ve cinayetlerin yoğunlaşması ve DİSK'e bağlı TÜRKİYE MADEN-İŞ Sendikası 6. Bölge Temsilciler Konseyi toplantısının adına maocu denilen bozguncular tarafından basılmak istenmesine karşı DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in yazılı basın demecidir.

«Çöküşünün hızlanmasıyla birlikte MC iktidarı saldırganlığını arttırmıştır. Bakanların ağzından iç savaş ve silâhlanma çağrıları yapılmaktadır. İnceden inceye hesaplandığı açığa çıkan profesyonel cinayetler ve silâhlı saldırılar artık günlük olaylar haline getirilmiştir. Büyük sermayenin sözcüsü MC iktidarı, komandoları, ajanları, tüm baskı güçlerini kullanarak büyük bir provokasyon tezgâhlamakta ve anarşi yaratmaktadır. Ekonomik ve siyasal açmazı gizlemek üzere, havayı bulandıran sermaye sınıfları, öğrenci gençliği ve hatta işçi sınıfı hareketini kullanarak sıkıyönetimi getirmek istemektedir. Bu amaçla yükselen demokrasi mücadelesini bölmek ve parçalamak üzere her türlü yolu yasal saymaktadır.

Bu sabah saat 10 sıralarında Konfederasyonumuza bağlı TÜRKİYE MADEN-İŞ Sendikasının 6. Bölge Temsilciler Konseyi'nin Beşiktaş'ta yapılan toplantısı saldırıya uğramıştır. Saldırganlar, adlarına maocu denilen denilen bozguncular'dır. İşçi sınıfı hareketine sızmaya çalışan bu maceracı unsurların 30-40 kişilik bir gurubu ellerinde sopa, zincir, taşla işçi delegelere saldırmışlardır. 2 si ağır birkaç delege arkadaşımızı yaralamışlardır. Olay, her yerde olduğu gibi, devletin kolluk kuvvetleri ve Emniyetin Trafik Şube Müdürlüğü önünde cereyan etmiştir. İşçi sınıfına ve demokrasi mücadelesine açık ihanet içinde oldukları bir kez daha kanıtlanan bu ters akımın giriştiği hareketler demokrasi düşmanı güçlerin, MC iktidarının ekmeğine yağ sürmektedir. Bu saldırı açık bir tertiptir. 20 Eylül Taksim Mitinginde olduğu gibi, bugün bir kez daha bilinçli işçi kitleleri kendilerini arkadan hançerlemeye çalışan bu hainleri geri püskürterek gereken dersi vermiştir.

Gelişen ve profesyonelce planlanan olayların gösterdiği gibi, anarşik ortamın yaratıcısı da, koruyucusu da, besleyicisi de tekelci sermayenin hizmetindeki MC iktidarıdır. Anayasayı ve yasaları çiğneyen MC iktidarı öğrenim ve can güvenliğini ortadan kaldırırken gelişen, güçlenen işçi hareketini hedeflemiştir. MC iktidarı gayri meşru ve azınlıktaki bir iktidar durumuna düşerek, temsil yetkisini bütünüyle yitirmiştir. Emekçi halkımız artık bu iktidarı istememektedir.

İşçi sınıfımız faşist saldırılara, cinayetlere ve baskınlara karşı gerekli cevabı gerektiğinde mutlaka verecektir. Demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlükleri korumak ve geliştirmenin en etkin yolu tüm ilerici, ulusal ve demokratik örgüt ve güçlerin güç ve eylem birliğinin her düzeyde sağlanmasıdır. Demokrasiden yana parlamento'da ve parlamento dışındaki tüm örgüt ve güçler kendi sınıfsal ilkelerine sahip çıkarak ortak bir platformda ortakmücadele vermelidirler. Bu mücadelenin acil somut hedefi Anayasa dışı azınlık MC iktidarının biran önce demokratik yoldan düşürülmesi ve emekten yana ileri demokratik bir düzeni sağlayacak ilerici bir hükümetin iş başına gelmesi için çalışmaktır.»

ANTALYA XI. BÖLGE KONSEYİ TOPLANDI

"KAPİTALİZMİN BUNALIMINA KARŞI MÜCADELE ULUSAL VE SINIFSAL BİR MÜCADELEDİR..

İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİĞİ YOL ALIYOR

Antalya XI. Bölgemizin konsey toplantısı 28 Aralık 1975 günü Bölge Temsilciliği toplantı salonunda yapıldı.

Konseyi, Genel Yürütme Kurulu adına Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Dairesi Başkanı Hakkı ÖZTÜRK izledi. Toplantıya T.D.D. Baştemsilcisi ve Genel Yönetim Kurulu üyesi Turgut Alaağaç'da katıldı.

Toplantı saat 10.30 da Bölge temsilcisi Recep Koç tarafından açıldı.

Yapılan Divan Başkanlığı seçimiyle Divan Başkanlığına Turgut Alaağaç, Başkan yardımcılığına Hasan Hüseyin İnceler, yazmanlıklara da Ali Çoşkuner, Turan Güllü getirildiler.

ÇALIŞMA RAPORU

Saygı duruşundan sonra çalışma raporunun okunmasına geçildi.

Raporda özle: «Çeşitli olaylarla dolu olarak geride bıraktığımız iki yıllık dönemde Ülkemizde ve bölgemizde verilen ekonomik ve sosyal mücadeleden etkilenen işverenler, son günlerde telaşa kapılarak kanunların himayesinde saklanıp kanunsuz baskılarını artırmak suretiyle kendi himayelerinde kurdukları veya işbirliği yaptıkları Sendikalara girmeyen işçileri işten atmakta veya çalışma koşullarını ağırlaştırmaktadırlar.»

Raporda devamla: «İşçileri partiler üstü politika lafları ile uyutanlar tüm çalışanların yasama organlarında söz ve karar sahibi olma hakkını engelliyerek bu haklardan işverenlerin yararlanmasını sağlayıp işçiler lehine olmayan fakat işçiyi ilgilendiren kanunlarla işçiler aleyhine hükümler konulmasına hükümler sağlayan Sendikacılar bu uyutma düşünceleri açıkça anlaşılmış olup, bundan böyle işçiler ekonomik mücadelenin yanında politik mücadele de vermek zorundadır. Bu yolda çalışan devrimci Sendikalar her geçen gün güçlenmektedir» denilmektedir.

Raporun diğer bölümlerinde ise örgütlenme, toplu sözleşme, Eğitim ve Hukuk çalışmaları hakkında bilgi verilmektedir.

KONUŞMACILAR

Raporu eleştiren konuşmacılar, çalışmaları genel olarak olumlu bulduklarını söylemişlerdir.

Söz alan Ali Çoşkuner:

«Bu iktidar işçiyi ezen, baskı yapan bir iktidardır. Karşısında güçbirliği yapmalıyız. DİSK bu konuda ciddi uğraşılar içindedir. Ona destek olmalıyız.

Hasan Kocatürk:

«Ekonomik mücadelemizi politik mücadele ile tamamlamak zorundayız. Bizleri politikanın dışında tutmak istiyorlar. İşçi politikanın tam içindedir.»

Mehmet Uçaner, Mehmet Bayık, Ramazan Kocabıyık da konuşmalarını aynı görüşler doğrultusunda sürdürmüşler.

«Eğitim çalışmaları bölgemizde de yapılmalıdır. Bölgemizde bir tatil köyü kuurlmalıdır, konut kooperatifleri de kurulmalıdır. Demişlerdir.

Eleştirileri Genel Merkez adına Genel Başkan Vekilimiz Hakkı ÖZTÜRK ve Bölge Temsilcisi Recep Koç cevapladılar.

Hakkı ÖZTÜRK konuşmasında:

«Başarılı bir konsey yaptınız. Bu bölgede de çok duyarlı arkadaşlarımızla beraber olmanın mutluluğunu duyuyoruz, diye başlamış. Bugün Örgütlenme de ve hak almada bir takım güçlüklerle karşı karşıyayız. Bunun baş sorumlusu ve yaratıcısı sermaye çevrelerinin oluşturduğu MC hükümetidir. Hatırlayalım nasıl bir gerekçeyle kuruluş çağrısı yapılıyordu «Sola karşı olanlar birleşiniz ve bu hükümeti kurunuz» diyorlardı. Sol görüş işçi sınıfının görüşüdür. Sola karşı birleşmek işçilere karşı birleşmektir. Sonuçlarını görüyoruz. Tam bu doğrultuda çalışıyorlar. İşçiler eziliyor. Raporda da belirtildiği gibi, özgürce örgütlenme ortamını ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Ücretleri dondurmaya çalışıyorlar. Toplu Sözleşmeleri sınırlar içine almaya uğraşıyorlar. Bunların yasal önlemlerini getirmeye çalışıyorlar. Demokratik ortamı boğmak ikstiyorlar. Bunun için tüm yurt severlere savaş açtılar. Gençler öldürülüyor, faailleri ortada yok, öğretmenler oradan oraya sürülüyor, Bütün demokratik kuruluşlar baskı altında tutuluyor.»

Bütün bunlar, MC iktidarının kuruluş gerekçesi ve sınıfsal yapısı göz önüne alınınca normaldir, doğaldır. Bu tutum karşısında hiçbirimiz seyirci kalamayız. Yurdun hangi bölge ve kesiminde bulunursak bulunalım bu uygulamaya karşı çıkmak zorundayız. Görevimiz, demokratik yoldan bu hükümeti görevden uzaklaşmaktırmaktır. Onun yerine, Ülkemizi seven, demokrasinin kökleşip yerleşmesine katkıda bulunacak, sınıfımızı anlayacak bir iktidarın oluşturmada yardımcı olmalıyız.

Dünya hızla değişiyor. Ülkemizde değişiyor. Değişmeler olumlu yöndedir. Uzak olmayan günlerde özlemlerimiz gerçekleşecektir demiştir.

Daha sonra Recep Koç:

«Eleştirilerinize teşekkür ederim» diyerek konuşmasına başlamış», olanaklarımız içinde raporda belirttiğimiz çalışmaları yaptık. Bundan sonra da birlik ve beraberlik içinde daha ileri çalışmalar yapacağız» diyerek konuşmasını bağlamıştır.

Daha sonra aklamaya geçilmiş ve oybirliği ile aklanmıştır.

SEÇİMLER :

Gündemin seçimler bölümünde: Önce Bölge Temsilci seçimi yapılmış ve Recep KOÇ, tüm delegelerin oylarını alarak birinci turda yeniden XI. Bölge temsilciliğine seçilmiştir.

Bölge Denetim Kurulu Ali Çoşkuner, Özer Evrensel ve Hasan Kocatürk'ten oluşurken, Onur Kuruluna da Mustafa Sevinç, Hüseyin Belen, Ali Kurt seçilmişlerdir.

bünyemizde iki yeni kooperatif kuruldu

Genel Kurulumuzun kararına uygun olarak üyelerimizi konut sahibi yapmak amacıyla Sendikamız bünyesinde kurulmuş olan Maden-İş 450 Evler İşçi Yapı Kooperatifi ile Maden-İş 700 Evler İşçi Yapı Kooperatifi'nin girişim ve çalışmaları başarıya ulaşmış geçen ayın ortalarında kura çekimi yapılmıştır.

Anılan kooperatiflere giremeyen üyelerimizin de birer konut edinebilmelerini sağlamak üzere kurulmuş bulunan Maden-İş 500 Evler İşçi Yapı Kooperatifi ile Maden-İş 1000 Evler İşçi Yapı Kooperatifine ortak kaydı başlamıştır.

Üyelerimizin söz konusu girişimlerden yararlanıp birer konut edinebilmeleri için Ocak/1976 ayı sonuna kadar Sendikamıza 5.000.— TL. yatırmaları gerekmektedir.

DEVRİMCİ SENDİKALAR

YILDIRIM KOÇ
Toplu Sözleşme Dairesi Uzmanı

(I)

İşçi sınıfının nihaî kurtuluşuna giden yolda sendikaların büyük önemi vardır. Nihaî kurtuluş sömürünün sona erdirilmesi demektir. Bu ise ancak uzun mücadeleler sonucu elde edilebilir. Bu uzun mücadeleyi sadece bir işyerindeki işçilerin vermesi yetmez. Bir bölgedeki işçilerin, bir şehirdeki işçilerin ortak mücadelesi de yeterli değildir. Emekçilerin alın teri ve kanlarıyla dönen bu sömürü çarkını durdurabilmek için Türkiye'nin tüm işçilerinin ve onlarla birlikte tüm emekçilerin ortak mücadelesi zorunludur. Devrimci sendikaların önemi burada ortaya çıkar. Geniş işçi kitlelerini patronlara karşı günlük ekmek mücadelesine çekmek, onlara birliğin gücünü öğretmek, günlük ekmek mücadelesinin bir düzen mücadelesi olduğunu göstermek devrimci sendikaların görevidir.

Peki, «sarı» sendikalar ne yapıyor? Sarı sendikalar patronların hizmetinde işçiyi uyutmaya çalışan örgütlerdir. Sömürüye karşı değillerdir. İşçinin yarattığına patronların sahip çıktığını reddederler. Onlar işçiyle patronun barış içinde yaşamasını savunurlar. Yani sınıf mücadelesini reddederler. Patronların bir sınıf olduğunu, işçilerin de bir sınıf olduğunu reddederler. İşçi sınıfının patronlar sınıfına (burjuvaziye) karşı mücadele vermesi gerektiğini reddederler. Yani sarı sendikalar patronların sömürüsünün devam etmesini savunur.

Devrimci sendikalarla sarı sendikaları üç alanda birbirinden ayırabiliriz: 1) Ekonomik mücadelede, 2) Demokratik mücadelede, 3) Politik mücadelede.

Devrimci sendikalar sendikalaşmada karda iz açar. Örgütlenmemiş yerleri örgütler, sarı sendikaların «tenezzül etmediği» küçük işyerlerini örgütler, patronlarla dişe diş mücadele vere vere örgütlenir. İşten adam atmalardan, tehditlerden, saldırılardan korkmaz. Kendini işçi sınıfına ve emekçi halka adamış kadroları patronların emrindeki köpeklerle mücadele ede ede sendikanın tabanını genişletir.

Devrimci bir sendikada taban, yani üyeler söz ve karar sahibidir. Bütün sorunlar üye arkadaşlarla açık açık tartışılır, beraberce karar alınır ve alınan karara uyulur. Toplu sözleşmede istenecek haklardan tutun da patronların en son verdiklerinin onaylanmasına kadar gizli hiç bir şey yoktur. Alınan kararlara itirazı olan arkadaşlar kenara itilmez; ikna edilir. Toplu sözleşmeler tüm işçileri harekete geçirmek, onlara sömürü düzenini anlatmak için de kullanılır. Yenilgiler de, zaferler de açıkça ortaya konur. Yenilgilerden dersler çıkarılır, hataların neler olduğu araştırılır. Bu hatalar beraberce düzeltilir. Devrimci sendikalarda eleştiri özgürlüğü vardır. «Ağalık» sökmez bu sendikalarda.

Devrimci sendikalar grevden korkmaz. **Zamanında yapılan grevlerin** bir sınıf mücadelesi okulu olduğunu bilir.

Devrimci sendikaların patronlar tarafından satın alınamayacağını söylemek bile gereksiz. Eğer satın alabilselerdi, patronlar kendi emirlerinde sarı sendikalar kurdurturlar mıydı?

Devrimci sendikalar yalnız ücret artışları için mücadele vermez. Çalışma saatlerinin kısaltılması, iş güvenliği, patronların keyfi davranışlarının kapitalist düzende mümkün olduğu kadar kısıtlanması, iş kazalarının engellenmesi gibi talepleri de vardır. Gerektiğinde bunlar için greve gidilir.

Gelecek sayıda:
Devrimci Sendikaların demokratik ve politik mücadelesi

SAFRAKÖY XVI. BÖLGE TEMSİLCİLER KURULU TOPLANDI

Bimak Grevcilerinin Başarısı İşçi Sınıfına Armağan olsun

Safraköy 16. Bölge Temsilcilik Kurulu 5 Ocak 1976 tarihinde toplandı. Bölge temsilciler kurulu, Bölge Temsilcimiz Hanefi Öztürk'ün yaptığı açış konuşmasıyla çalışmalarına başladı.

Hanefi Öztürk konuşmasında genelde dünya özelde ülkemizin sorunlarını dile getirdikten sonra sermaye sınıfının uzantısı olan MC'nin 1897 sayılı yasa ile yüzbinlerce işçiyi memur yapan kararını eleştirdi. Sağlık işçilerinin bu uğurda mücadelesinin sonuna kadar destekleneceğini belirtti.

Yargıtay hukuk genel kurulunun REFERANDUM'u yasa dışı sayan kararını sermaye iktidarının politik baskısının yargı mercilerine yansıması olarak niteleyen Hanefi Öztürk, işçi sınıfının demokratik kazanımlarından ödün vermek şöyle dursun, bu hak ve özgürlükleri daha ileri boyutlara ulaştırma mücadelesinin içinde olduğunu vurguladı.

Safraköy Bölge temsilciler kurulu toplantısında üç konu ağırlık taşımakaydı. **a) Bölge temsilciliğinde sürekli olarak örgüt politikası ışığında konferans ve seminerlerin düzenlenmesi b) Bu eğitim çalışmalarının geniş bir tabana götürülmesi ve tüketim kooperatifi düşüncesinin işlerliğe kavuşturulabilmesi için içinde eğitim, toplantı salonlarınında yer aldığı bir bölge temsilcilik binasının bölgeye kazandırılması c) Bölge temsilciliğimiz sınırları içinde bulunan yörenin giderek artan bir sanayileşme süreci içine girmesi ile saflarımıza gün geçtikçe artan toplu katılmalar açısından bölge temsilciliğimizin kadro ve araç sorunun ivedilikle çözümlenmesi.**

XVI. Bölge temsilciliğimize bağlı işyerlerinden gelen temsilci arkadaşlar gündem maddelerini derinlemesine tartışarak bu sorunların çözümü doğrultusunda eleştiri ve önerilerde bulundular.

Bütün üyelerimiz işçi sınıfının mücadelesinde eğitimin nedenli önemli olduğunun bilincindeydiler. Gündemin ilk maddesi olarak belirlenen sürekli konferans ve seminerlerin düzenlenmesi onların bu konuda ne kadar duyarlı olduklarını gösteriyordu.

Çünkü onlar bundan altı ay önce gerçekleştirdikleri **kütüphanelerine** karşı işçi arkadaşlarının gösterdiği ilgiyi gözlemliyor ve bu ilginin her geçen gün artması onların bu tür çalışmalarının ileri boyutlar kazanmasında itici gücü oluşturuyordu.

Bizde bu yönde yapılan çalışmaları ve bu çalışmalardaki temel düşünceyi Hanefi ÖZTÜRK'den öğrenmek istedik.

Hanefi ÖZTÜRK kütüphanelerinde 3 tür kitabın olduğunu anlatarak girdi konuya; Bu sınıflandırmanın a) Toplumsal sorunları içeren klasik romanlar b) İşçi sınıfının mücadelesini yansıtan tarihi ve klâsik eserler c) Emperyalizme karşı ilk ulusal kurtuluş savaşını veren Türkiye halkının bu mücadelesinin gelişimini ve Türkiye işçi sınıfının tarihini içeren kitaplar olarak yapıldığını belirtti ve şöyle devam etti.

«İşçi sınıfının mücadele içinde kazandığı deneyimler ve bunların getirdiği becerilerin teori ile bütünleşmesi gerekir.

Bu bütünleşme bilimsel temele dayanan, sınıf anahtarını kullanmasını öğreten bilgiler edinmekle sağlanır. Sınıf mücadelemizin bu bilinçle daha emin adımlarla sürdürüleceğine ve babarının mutlak olacağına inanıyorum. İşte bu görüş doğrultusunda attığımız bu ilk adımımızda gördüğümüz ilgi ümit verici bir **gelişimdir.**

Bölge temsilciler kurulumuzun son kararı bu somut olgudan kaynaklanmaktadır.»

Bu açıklamısının ardından bir soru daha yönelttik Hanefi Öztürk'e. Bu sorumuz bir senelik örgütlenme çalışmalarının değerlendirilmesiyle ilgili idi.

Şöyle yanıtladı bölge temsilcimiz.

«Geçtiğimiz bir yıl içinde bölgemizde 15 iş yerinde örgütlenme çalışmalarına girişilmiş ve 10 işyerinde bu çalışmalarımız işçi arkadaşlarımızın başarısıyla sonuçlanmıştır.

Bölgemiz Bakırköy ilçesinden Trakya İstanbul İl Sınırına kadar olan geniş bir yöreyi kapsamaktadır. Çalışma alanımız olan bu yörenin belirginleşen özelliği hızlı bir sanayileşme sürecinin içinde oluşudur. Örneğin, **BORUSAN, MASİS, MOTOPAR, KARTAL Teneke kutu, PROFİLO** (Henüz kuruluş safhasında) gibi işyerleri ile benzeri işyerlerinin örgütlenmesi bizim için ivedi görevdir.

Kısa zamanda sağladığımız **1500 üye artışı**, örgütlenme çalışmalarımızın son aşamasında olduğumuz işyerleri ile en aşağı bir kat daha artacaktır.

Örgütlenme çalışmalarında sapladığımız politikanın başarısını, örgütlenmeye girdiğimiz işyerlerinde üyelerimizin, işveren ve yandaşı sarı sendika oyunlarını boşa çıkartan birlik ve beraberlik içinde verdiği mücadele somutlaştırmıştır.

82 gün süren mücadelelerinde haklı davalarına olan inançlarını bölünemez bir bütün oldukları gösteren BİMAK grevcileri başarısını, sendikamızın temel politikası doğrultusunda kısa iş haftasını ve grevde geçen süre içinde ücretlerinin ödenmesini işverene kabul ettirerek imzaladıkları toplu sözleşme ile perçinlemişlerdir.

MOTOSAN işçilerinin 2 yıl süre olarak imzalanan sözleşmelerinde kazandıkları başarıyı yeri görüşmelerin başladığı **DOKAKSAM** işçileri ile toplu sözleşme yetkisi beklenen **ESEM, ELEKTROPAK, İNPRESS, MERSE Makina FAMAK ve TÜRKELİ** işçilerininde kazanacağına eminim. Böylesine yoğun bir örgütlenme dönemine girdiğimiz bu günlerde kadro ve araç sorunumuzun sendikamızın ilgili kısa zamanda çözümleneceğine inanıyoruz.»

KONFERANS

13 Ocak 1976 günü saat 18.30 da Sendikamızın örgütlenme dairesi müdürü Süleyman Üstün, Safraköy 16. Bölge Temsilciliğime bağlı işyerlerinden gelen üyelerimize **«Sınıfsal bilincin örgütlenmedeki yeri»** konulu bir konferans verdi.

Bölge temsilciliğimizin son temsilciler kurulu toplantısında alınan bu doğrultudaki karardan hareketle başlatılan eğitici çalışmaların ilki olan bu konferansı çok sayıda üyemiz izledi.

ÇAĞDAŞ METAL-İŞ'te EĞİTİM

Sendikamıza katılma çalışmalarının sürdürüldüğü Çağdaş Metal-İş Sendikası için düzenlenen eğitim seminerlerinin ikincisi 8-9-10 Ocak 1976 tarihlerinde Ankara'da Maden-İş Bölge salonunda yapıldı.

Seminer Çağdaş Metal-İş Genel Başkanı Fehmi Işıklar'ın açış konuşmasıyla başladı. Daha sonra, sendikamızın eğitim, örgütlenme, Toplu sözleşme ve Hukuk dairelerinden gelen eğitmenler kapitalist toplumun yapısı, kapitalist ekonominin işleyişi, kapitalist toplumda mill gelirin dağılımı, Çağdaş sendikacılık, sendikal eğitim, DİSK ve Maden-İş'in ilkeleri, İş hukuku ve toplu sözleşme konularında dersler verdiler.

Seminere Çağdaş Metal-İş'in Ankara'daki işyeri temsilcilerinin büyük çoğunluğunu meydana getiren, çeşitli işyerlerinden 91 temsilci katıldı.

3 günlük seminerin sonunda Çağdaş Metal-İş'in gerek yönetilcileri, gerekse Ankara'daki işyeri temsilcileri, seminerin bilinçlenmelerine büyük katkıda bulunduğunu belirttiler.

Sendikanın daha güçlü bir şekilde çalışmasını sağlayan sendika demokrasisi konusunda yeni yeni bilgiler edindiler. Seminer aynı zamanda Maden-İş üyesi işçilerle halen Çağdaş Metal-İş üyesi olan işçiler arasındaki yakınlaşmayı arttırdı. Böylece işçi sınıfımızın sendikal birliğine doğru bir adım daha atılmış oldu.

TOPLU SÖZLEŞME DAİRESİNİN ÇALIŞMALARI

Toplu Sözleşme Dairesi önümüzdeki haftalarda gittikçe yoğunlaşan bir işin altından kalkmak durumunda olacak. Yeni yılda eski sözleşmeleri feshedilen 20 civarındaki işyerinde yeni dönem toplu sözleşme görüşmeleri başlayacak. Yetkisi beklenen bu ve Maden-İş'e yeni katılan diğer işyerlerinde 6 bine yakın üyemiz bulunuyor.

Yetkisi gelen 11 işyerinde toplu sözleşme görüşmeleri sürüyor. Toplam 1000 üyemizin çalıştığı bu işyerleri şunlar: Gücüm Civata, Sentez Mühendislik, Türkeli Ticaret, Mutafçılar, Hamza Çetin, Taşıt anayii, Elba Basınçlı Döküm, Dokaksan, Elsa, Maysan ve Frerro Krom.

İşverenlerin üyelerimizin ve Sendikamızın isteklerini vermeye yanaşmamaları üzerine uyuşmazlık tutanağı tutulup uzlaştırma kuruluna gidilen 7 işyerinde ise 1300'e yakın üyemiz bulunuyor. Bu işyerleri ise Ersu, Bufer, Altılar, Özel Kollektif, Telra Televizyon, Galvaniz Endüstri ve Merkez Maden Eşya.

Uzlaştırma kurulu kararının taraflarca kabul edilmemesi üzerine Maden-İş tarafından grev kararı alınan Telra Radyo'da henüz grev uygulamasına başlanmamıştır. İşyerinde 17 üyemiz bulunuyor.

22 Ağustos 1975 tarihinde başlayan Kaya Döküm ve 16 Kasım 1975 tarihinde başlayan İzsal grevleri devam ediyor. 750 Maden-İş üyesi patronlara karşı işçi sınıfı disiplini içinde mücadelelerini sürdürüyorlar.

MOTOSAN'DA SÖZLEŞME İMZALANDI

119 üyemizin çalıştığı Motosan Motor Sanayii ve Ticaret A.Ş.'nde toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı.

Su motoru üreten üyelerimiz 1975 yılı içinde sarı sendikadan devrimci Maden-İş'e geçmişlerdi. Toplu sözleşme görüşmeleri 3 Kasım'da başladı. 6 Ocak 1976'da uzlaştırma kurulu kararının taraflarca kabul edilmesiyle anlaşma sağlandı.

İşyerinde çalışan üyelerimizin ortalama saat ücreti sözleşme öncesinde 672 kuruştu. Sözleşmenin birinci yılında 425 krş., ikinci yılında 400 krş., ücret zammıyla bu miktar 15 liraya yükseliyor. Üyelerimiz birinci ve ikinci yıl ikişer maaş ikramiye alacaklar. Ayrıca eski ücretlerinden 9,5 ay tutarında aldıkları ek ikramiye birinci sözleşme yılı ikramiyelerinden ayrıca verilmiş sayılacak. Üyelerimiz birinci yılda 800, ikinci yılda 1000 lira yakacak parası, 1000 lira izin parası ve her dini bayramda 600 lira bayram harçlığı alacaklar. Bu ödemelerle sözleşme öncesinde ortalama ücret alan bir üyemizin yıllık ortalama brüt geliri 22 bin lira civarında iken, sözleşmenin birinci yılında bu miktar 41 bin 140 lira, ikinci yılında da 53 bin 500 lira olacak.

Ayrıca evlenen üyelere 1500 lira, çocuğu olanlara 600 lira, yakını ölenlere 500 lira, ilkokulda çocuğu olanlara 200, orta öğrenimde çocuğu olanlara 250, yüksek öğrenimde çocuğu olanlara 300 lira ödenecek. İşçinin ölümü halinde ailesine ödenecek para 5 bin lira. Askere gidenler 1250 lira alacak. İşyerinde kaliteli ve doyurucu bir öğün yemek verilecek. Bu yemeğin yenemediği durumlarda ise 12,5 lira net ödeme yapılacak. Çocuk parası ise 50 lira. Fakat vergiden muaf miktarın artması oranında işyerindeki çocuk parası da artacak.

Motosan işçilerinden Maden İş'le birlikte imzaladıkları başarılı sözleşme, çevre fabrikalardan Maden İş'e olan akımı daha da hızlandıracak, Türkiye İşçi Sınıfının devrimci saflardaki birliğini güçlendirecek.

TOT İŞÇİLERİ ARAMIZDA

Levent-İst. VI. Bölgemiz hudutları içinde Çağlayan semtinde, Saç maşaları ve saç tokaları imal eden TOT KOLL. ŞTİ. işyerinde çalışmakta olan 85 işçi «DİSK çatısı altında olmak, DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikasında birleşmek için and içtik. Kimse bizi bu çabamızdan vaz geçiremez» demektedirler.

Devrimci işçiler, adı geçen iş yerinde patronla işbirliği yapan, Tüm Maden-İş isimli uydu sendikanın engelleme çalışmalarına yasal yollardan karşı çıkmakta ve asıl sendikalarının DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası olacağını, başka sendikayı tanımadıklarını» söylemektedirler.

TOT KOLL. ŞTİ. çalışan işçilerin tümü geçen ay sendikamıza kayıt olup aynı zamanda toplu sözleşme yetkisinide sendikamız almıştı.

Ne varki patron yanlısı Tüm Maden-İş Sendikası yöneticileri sahte fişlerle yetkiyi kaldırttılar. Böylelikle her iş yerinde oynanan malûm oyunlardan biri daha bu iş yerinde de oynanmış oldu.

Ancak tabanın söz sahibi olmasını amaç edinen sendikamız, bu haksızlığa derhal karşı çıkmış, tekrar çağrıda bulunmuştur.

Bu konuda Hukuk Dairemiz yetkilileri «Ocak ayı içinde üyelik fişleri yeniden ibraz edilecektir. Yetki mutlaka Sen dikamızın olacaktır» demektedirler.

REFERANDUM

Baştarafı 1. sayfada

Burjuvazi bunu bilmiyor mu? Hem de nasıl biliyor. 44 yerde yapılan referandumun 28'inde DİSK'e bağlı sendikaların kazandığını bizden iyi biliyor. Referandumun hangi sendikalara yarayacağını çok iyi bilen sarı sendikalar da Yargıtay'ın son kararına karşı sus-pus olmuşlar. Ağızlarından «demokrasi» sözcüğünü düşürmeyen bir sürü patron taraflısı, işçilerin istedikleri sendikayla toplu sözleşme yapmak oldu mu, referanduma karşı çıkıyorlar. Onların savunduğu «demokrasinin» işçi sınıfı için ne anlama geldiğini daha güzel ne gösterebilir ki.

Referandum, yani işyerindeki işçilerin kimin temsil edeceğine işçilerin kendi oylarıyla karar verebilmeleri en sağlıklı yoldur. Referanduma karşı olmak en temel demokratik ilkelere karşı olmaktır. 275 sayılı Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Yasası'nda referandumla ilgili bir hüküm yoktur. Ama referandum Anayasanın ruhuna aykırı mıdır? Kesinlikle hayır. Bunu kabul etmek Anayasa'da demokratik hiç bir öz olmadığını kabul etmek demektir. O zaman önümüzdeki adım Anayasal bir hak olan, Anayasa'dan kaynaklanan referandum hakkının yasallaştırılması için mücadele etmektir.

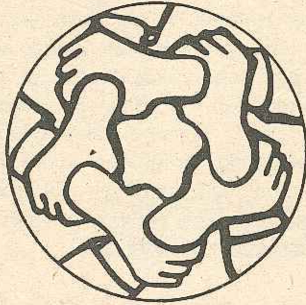
METAL KAPAK

Baştarafı 1. sayfada

dikamız örgütlenen yeni üyelerimiz, «Toplam 216 kişiyiz. «METAL KAPAK» ile TEK-MET-İŞ'in (bizim adımıza) üç yıl önce imzalamış oldukları toplu sözleşmenin süresi, 1 Mart 1976 tarihinde bitecektir. Biz DİSK'e bağlı T. MADEN-İŞ Sendikasına kurulduğumuz yıl kayıt olmağa başlamıştık. Fakat TEK-MET-İŞ adlı sendika ile o yıllarda yaptığımız mücadele başarılı olmadı. Artık kazandık. Biz de Devrimci saflarda birleştik. Yeni, yeni iş yerlerini örgütümüze kazandırıp, Özgürlük savaşını büyük bir güçle sürdürecek ve işçi sınıfının söz sahibi olması için vargücümüzle çalışacağız» demektedirler.

Öte yandan, adı geçen işyerinde çalışmakta olan işçiler adına, Toplu Sözleşme yapma yetkisi için Bölge Çalışma Müdürlüğüne sendikamızca müracaat edilmiş olup, yetki alınınca, yeni dönem toplu sözleşme Sendikamız tarafından yapılacaktır.

FAŞİZME

Baştarafı 1. sayfada

luluk ve kararlılığı buna elvermedi. Parababaları, 1976 ya, anti-komünizm çığlıkları içinde, siyasal olarak daha zayıflamış olarak ve yeni baskı yasalarını çıkarmak, kârlarını daha da arttırmak üzere giriyor.

1975'te işçi sınıfımız mücadele içinde daha da bilendi ve bilinçlendi, mücadelenin mutlaka örgütlü birlikten geçtiğini daha iyi kavradı. Ekonomik ve siyasal mücadelenin bütünlüğünü somut pratikte yaşarken, demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlüklerin korunması ve genişletilmesi mücadelesini ön plâna aldı. Diğer çalışan katmanlar, öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar ve öğrenci gençlik yine bu mücadele içinde işçi sınıfının örgütlü mücadelesinin yörüngesine girmeden hiç bir sorunun çözümlenemeyeceğini büyük ölçüde kavradı. İşte bu şekilde, referandum için, tüm çalışanların grev ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı için gelişen mücadele geniş kitlelere mal oldu. Bu mücadelenin en ön saflarında dövüşenler yine sosyalistler oldu.

1976'ya girerken, işçi sınıfı devrimci sendikal birliğini DİSK saflarında gerçekleştirme doğrultusunda ileri ve hızlı adımlar atıyor.

PERFEKTÜP

Baştarafı 1. sayfada

İşçilerin sendika seçme özgürlüğüne saygısı olmayan, işçilerin gerçek sendikalarda örgütlenmesinden son derece tedirginleşen bu sendika, gangesterce eylemlerini gizlemek için düzenlediği toplantılarda işçi sınıfının bilimine inanmayan sözde devrimci bazı kişileri konuşturarak, sözüm ona Maden-İş'i kötülemeye çalışıyor. Fakat işçi sınıfı bugün kimin kimden yana olduğunu iyi biliyor. Bunu bildiği için de sarı sendikalara karşı amansız bir mücadele veriyor.

İşçi sınıfının birliğini bozmaya yönelmiş Mao'cuların kullandığı sapık sloganları kendisine ilke edinen Tek-Met-İş, aynı zamanda bu ters akım mensubu (Mao'cu) bozguncuları örgütünde barındırıyor.

Tek-Met-İş böylece bir kez daha işçi sınıfının düşmanı olduğunu kendisi kanıtlıyor.

Perfektüp işçileri bugün, iki amaçlı bir kavganın içindedirler. Birincisi işyerinden sarı sendikayı silmek, ikincisi sınıfsal birliklerini bozmaya yönelmiş olan Mao'cularla mücadele etmek. Kavgaları kutlu olsun.

ECEVİT

Baştarafı 1. sayfada

DİSK Yürütme Kurulu üyeleriyle CHP Genel Sekreter Yardımcıları Deniz Baykal ve Mustafa Üstündağ da katılmışlardır.

Ecevit - Türkler görüşmesi

Ecevit, daha sonra DİSK Genel Başkanı Türkler'le görüşmüştür. Görüşmeden sonra CHP lideri şunları söylemiştir:

«Kemal Türkler ve yönetici arkadaşlarıyla yaptığım görüşme çok yararlı oldu. Gerek bu görüşmede, gerekse Türk-İş Genel Başkanıyla yaptığım görüşmelerden edindiğim izlenimlere göre her iki konfederasyon da demokratik rejime ve bunun bir parçası olan işçilere yönelen tehlike ve saldırıları önlemek için işbirliği gereğini kabul etmektedirler. Benim gözümde bu demokrasimizin, işçi hareketinin geleceği bakımından umut verici bir işarettir. Bu işbirliğinin biçimini ve kapsamını yöneticilerin aralarında yapacakları görüşmelerde saptayabileceklerine inanıyorum. Rejim ve işçi hakları açısından olumlu sonuçlar alınacağına inanıyorum. CHP, demokratik işçi hareketi ile daha yakın ve verimli işbirliği sürdürecektir. İşçilerin siyasete ağırlığını daha etkin koyabilmesinin biçimi ile ilgili düşüncelerimi daha ayrıntılı olarak ortaya koydum. Bu konularda görüş birliğinde olduğumuzu görmek beni sevindirdi.»

DİSK destekliyor

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler ise, «Demokratik hak ve özgürlüklerden yana olan anti-faşist güçlerin demokratik güç birliği çağrısına DİSK'in hayır diyemeyeceği açıktır. Bu DİSK'in kongre kararıdır» demiştir. Türkler şöyle eklemiştir:

«Demokrasinin kurtarılması için DİSK her örgütle işbirliğine hazırdır. Sevinçle karşıladığımız bir öneriydi CHP Genel Başkanının önerisi. Derhal evet dedik. Gelecekte işçi sınıfının köylülerle birlikte siyasete ağırlığını daha bilinçli ve etkin bir şekilde koyacağına inanıyor ve DİSK olarak bu yoldaki tüm çabalara katılacağımızı duyuruyoruz.»

EĞE SAN.

Baştarafı 1. sayfada

EĞE Sanayi işçileri hem Sarı Sendikadan istifa ettiklerini gösterir belgeleri hemde bu sarı sendikanın üyesi olmadıklarını açıklayan dilekçeleriyle Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvuruyorlardı.

Bölge Çalışma Müdürlüğü, yaptığı inceleme sonunda, işçilerin hem istifa belgelerindeki ve hemde dilekcelerindeki imzalarla, Tekmet-İş'in ibraz ettiği üye fişlerindeki imzaların birbirini tutmadığını saptıyor ve bu işyerinde toplu sözleşme yapacak sendikanın REFERANDUM'la belirlenebileceğine dair karar veriyordu.

Konu İş Mahkemesine götürüldü. Tam bu sırada YARGITAY'ın referandumu yasa dışı ilân eden kararı çıkıyordu. Ve EĞE Sanayi İşçilerine böylece referandum yaptırılmıyordu.

Dosya Bölge Çalışma Müdürlüğüne döndü yine. İşçiler yine dilekçeler verdiler. Ve işçiler Tekmet-İş'ten kendilerinin sendika seçme özgürlüklerine saygılı olmasını istediler. Bu sendikanın genel (sekreterinden Bölge Çalışma Müdürlüğüne hitaben birde belge aldılar. Bu belgede EĞE Sanayi işçilerinin Tek-Mte-İş'e üye olmadıkları ve Tek-Met-İş'in bu işyerinde sözleşme çağrısından feragat ettiği yazılıydı.

Ama aynı şahıs bir süre sonra «Bu belgeyi işçiler ben den zorla aldılar» diyerek Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurdu.

Daha sonra Bölge Çalışma Müdürlüğü Çalışma Bakanlığının yayımladığı bir tamimle ilk çağrıyı yapan Tekmet-İş'in dosyasını inceledi. Ve 275 üyesi olduğunu iddia eden Tek-Met-İş'in 84, Sendikamızın ise 204 üyesinin bulunduğunu belirledi.

Böylelikle Tek-Met-İş'in çağrısı reddedildi. Sendikamız 10. İş Mahkemesinde yasal girişimlerini sürdürmekte ve toplu sözleşme görüşmelerinin başlayabilmesi için yetkinin verilmesini beklemektedir.

Fabrikalarda, tarlalarda ve ülkemizin dört bir yanında yükselen devrimci mücadelenin başarısı, büyük ölçüde görevlerimizi gereğince yerine getirmekten geçiyor. İşbirlikçi burjuvazinin, emperyalist tekellerin, CİA'nın planlarını boşa çıkarmak için işçi sınıfının birliğini sağlamak ve tüm ilerici —demokratik güçlerle el ve gönül birliği yapmak gerekiyor. Emekten yana ileri demokratik bir düzeni gerçekleştirmek, yığınların ortak sesi haline gelmiştir.

İŞÇİ ARKADAŞ BU GAZETEYİ OKU. OKUT. KÖYÜNE GÖNDER.

MADEN-İŞ GAZETESİ
DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına:
Sahibi: Kemal TÜRKLER
Sorumlu Yönetmen: Kudret YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Ahmet Kutsi Tecer Caddesi No: 10 Kat: 4 - İSTANBUL
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58
Beşiktaş - İstanbul
Telefon: 48 50 74 / 48 50 75 / 48 50 76

BU SAYI 80.000 BASILMIŞTIR.

BASKI AKSİSEDA MATBAASI

BiMAK GREVCiLERi İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ KAVGASINDA İLERİ ADIM ATTILAR

Bimak Birleşik Makina Sanayii ve Ticaret A.Ş.'nde 21 Ekim'den beri süren grev, Maden-İş'in zaferi ile sona erdi.

Grevin başlamasının ana nedeni haftalık çalışma süresinin 48 saatten 45 saate indirilmesi, fakat ödemelerin 48 saat üzerinden yapılması isteğiydi. Grev başladıktan sonra gerek işveren temsilcileri, gerek de MESS yetkilileri basından kendilerine yöneltilen sorulara, bu maddenin her toplu sözleşmede öne sürüldüğünü ve ücret pazarlığında bir koz olarak kullanıldığı şeklinde cevap verdiler. Özellikle başlangıçta Maden-İş'in ve Bimak işçilerinin de benzer bir uygulama içinde olduğuna inanıyorlardı. Ama grev ilerledikçe durumun hiç de öyle olmadığı ortaya çıktı. Gerek Maden-İş, gerek se Bimak işçileri haftalık çalışma sürelerinin indirilmesini ana amaçları olarak kabul ettiler ve kararlı bir şekilde mücadelelerini sürdürerek amaçlarına vardılar.

Maden-İş ve Bimakişçileri çalışma saatlerinin azaltılması konusunda niçin bu kadar hassastı? Uluslararası Çalışma Bürosunun yaptığı araştırmalara baktığımızda bu sorunun cevabını bulabiliriz. Araştırmanın sonuçlarına göre dünyada haftalık çalışma süresinin 48 saatin üstünde olduğu üç tane ülke var. 49,5 saatlik haftalık çalışma süresiyle Güney Kore başta geliyor. Güney Kore'nin açık faşist yönetimi her şeyden önce işçi sınıfı üzerinde bir baskı uyguluyor, patronların sömürüsünü artırmak için çalışma saatlerini yüksek tutuyor. Daha sonra 48,2 saatle El Salvador ve 48,1 saatle ırkçı-faşist Güney Afrika Cumhuriyeti geliyor. Türkiye'de ise kanuni çalışma süresi 48 saat. Patronlar bunun bile az geldiğini ileri sürerek bir çok işyerinde sürekli olarak fazla mesai uyguluyorlar. İşçilerse insanca yaşayabilecekleri, dinlenebilecekleri, kendilerine ayırabilecekleri çok az bir zamana sahip olabiliyorlar.

Türkiye'de haftalık çalışma süresinin 48 saate indirilmesi 1936 yılında kabul edilen ve 1937 yılında yürürlüğe konulan 3008 sayılı iş yasasıyladır. Fakat bu yasada patronların istifadesine sunulan boşluklarla günlük çalışma süresini 11 saate, haftalık çalışma süresini de 66 saate çıkarmak mümkündü. Kanuni olarak kabul edilen çalışma süresine bakarsak, 1936 yılından beri kanunlarda çalışma süresi açısından işçi sınıfı yararına bir gelişme olmadığı ortaya çıkmaktadır. Bimak işçilerinin mücadelesi bu yönden önemliydi. İşçi haklarr açısından kanunların sınırlarını genişletmeyi amaçlıyordu. Yani Bimak işçilerinin mücadelesi sadece Bimak işçileri için değildi. Bundan sonra toplu sözleşme taslaklarına haftalık çalışma süresinin 48 saatten 45 saate indirilmesini yazan işçiler akıllarına Bimak örneğini, Bimak işçisinin mücadelesini getirecekler, bu mücadeleden güç alacaklar. Bimak işçisinin mücadelesi işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinde ileriye doğru bir adım oldu. Başka fabrikalardaki işçiler bu süreyi daha da kısaltmak için mücadele edecekler, 40 saatlik iş haftasına ulaşmak için Maden-İş'in genel politikası çerçevesinde ilerleyecekler.

Bimak işçilerinin zaferi sadece haftalık çalışma süresinin kısaltılması alanında olmadı. Alınan ücret zamları, ikramiye, yakacak ve izin paraları, bayram ikramiyesi de Madeni Eşya işkolunda imzalanan en iyi sözleşmelerdekine eş Toplu Sözleşme teklifindeki bir çok madde aynen kabul edildi. Bazı maddelerde ise ilk teklifin bile üstüne çıkıldı. Her yıl için 475 kuruş zam teklif ettik, 475 kuruş zam aldık. Her yıl için 3 maaş ikramiye teklif ettik. Birinci yıl 3 maaş, ikinci yıl 3,5 maaş ikramiye aldık. 1500 lira yakacak parası istedik, eski sözleşmedeki 600 liralık yardım yerine 2000 lira yakacak yardımı aldık. Dini bayramlarda 750'şer lira, izne çıkışta da 1500 lira istedik. Aynen kabul ettirdik. Böylece işyerinde sözleşme öncesinde ortalama 907 kuruş olan saat ücreti birinci yıl 13 lira 82 kuruş, ikinci yılda 18 lira 57 kuruş olacak. Bu ana maddelere göre işyerinde ortalama ücret olan bir Maden-İş üyesinin yıllık brüt geliri sözleşme öncesinde 31 600 lira iken, sözleşmenin birinci yılında 55 bin, ikinci yılında ise 74 bin 350 lira olacak.

Bu haklara ek olarak 1000 lira evlenme yardımı, 750 lira doğum yardımı, 50 lira çocuk yardımı, bir maaş askerlik yardımı alındı. İşçinin ölümü halinde yakınlarına 4 000 lira, yakınının ölümü halinde işçiye 750 lira ödenecek. İlkokulda okuyan çocuklar için 300 lira, orta öğrenimdekiler için 400 lira, yüksek öğrenimdeki çocuklar içinse yılda 600 lira tahsil yardımı yapılacak. İşyerinde kaliteli ve doyurucu bir öğün yemek verilecek. Yemek yiyemeyenler ise 12.5 lira yemek parası alacaklar. Ayrıca gece vardiyasında çalışanların saat ücretlerine 125 kuruş eklenecek ve Maden-İş'in tatil sitesine katılan üyeler için iki yılda 40 000 lira site yardımı yapılacak.

Bimak işçileri kısa dönemli parasal çıkarlarına işçi sınıfının uzun dönemli çıkarlarını tercih ettiler. Haftalık çalışma süresinin 48 saate 45 saate indirilmesini istemeselerdi, takım tezgahı üretiminde Tezsan ve MKE ile birlikte piyasaya hakim olan Bimak patronu çok daha yüksek bir ücret zammını kabul edebilirdi. Bimak işçileri işçi sınıfının uzun dönemli ekonomik mücadelesini tercih ettiler. Böyle yapmalarının nedeni işçi sınıfı bilimine sahip çıkmaları, kısa dönemli çıkarları işçi sınıfının devrimci saflardaki birliğinden sonra geldiğini kavramalarındandı. Türkiye İşçi Sınıfının devrimci geleneğine bir çok şey katan Bimak işçilerinin mücadelesinin tüm Maden-İş üyelerine, DİSK üyelerine ve henüz devrimci saflarda örgütlenememiş işçilere örnek olmasını dileriz.

GREVLER İŞÇİ SINIFININ OKULUDUR

İZSAL ve KAYA DÖKÜM GREVLERİ SÜRÜYOR

Ankara'da Kayadöküm fabrikasındaki Maden-İş üyeleri 5 aydan fazla bir süredir grevde. İzsal işçilerinin grevi ise iki ayı geçti. Yani halen 750 civarında üyemiz grev okulundan geçiyor.

Bazı şeyler vardır ki okullarda öğrenilmez. Onları öğrenebilmek için yaşamak gerekir. Onun zorluklarını yaşamayanlar o mücadelelerin ürünlerini tadamazlar. İşçi sınıfının mücadelesi de böyledir. Bu mücadeleyi anlamak için kitaplarda yazılanlar yeterli değildir. O mücadelenin içinde yer almak şarttır.

Öyle işçiler vardır ki kaç tane üniversite mezununu cebinden çıkarır. Niçin? Çünkü dopdolu bir hayatı vardır. Hayatı devamlı mücadeleyle geçmiştir. Yani «hayat üniversitesi» mezunudur o. Hayatını grevler, direnişler doldurmuştur. Her bir eylem yeni tecrübeler getirmiştir. **Eğer işçi sınıfı bilimiyle de bu tecrübelerini değerlendirmişse** onun her sözü ayrı bir değer taşır. Bize mücadelemizde yarar sağlar.

Bugün iktidarda olanlar emekçilerin işçi sınıfı ıbilimini öğrenmelerini engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar. İşçilerin günlük mücadelelerine işçi sınıfı biliminin yol göstermesini engellemek istiyorlar. Ama işçi sınıfının saflarından işçi sınıfı bilimine sahip çıkanların sayısı her geçen gün artıyor. İşçi hareketlerine artık işçi sınıfı bilimine sahip çıkan işçiler önderlik ediyor.

Bu sömürü düzeninin sona erdirilebilmesi için sadece önderlerin işçi sınıfı bilimine sahip çıkmaları yetmez. İşçi sınıfının büyük bir çoğunluğunun bu sömürü düzenine bir son verilmesi gerektiğini ve bunun yolunu bilmesi gerekir. İşçi kitlelerine bunu o işyerindeki işçi önderleri, işçi sınıfı bilimini benimsemiş gerçek önderler anlatabilir. İşçi kitlelerinin işçi sınıfı bilimine en yakın olduğu anlar ise grevler ve direnişlerdir.

«Her grev kapitalistlere, gerçek efendilerin kendileri değil işçiler olduğunu hatırlatır. Her grev işçilere, durumlarının umutsuz olmadığını, yalnız olmadıklarını hatırlatır»

«Bir grev işçilere, patronların ve işçilerin güçlerinin nelerden ibaret olduğunu anlamayı öğretir. Onlara yalnız kendi patronlarını ve yalnız kendi iş arkadaşlarını değil, tüm patronları, tüm kapitalist sınıfı ve tüm işçi sınıfını düşünmeyi öğretir.»

O zaman her grev, her direniş bir okul olmalıdır. Bu okullarda işçi kitlelerine işçi sınıfı bilimi anlatılmalıdır. Eğitim seminerlerinden geçme imkanını bulan işçi önderleri öğrendiklerini her gün, her gece greve katılan tüm işçilere anlatmalıdırlar.

Üretim durduğu zaman gerçek üreticinin kim olduğu gün gibi ortaya çıkar. İşçiler birlik olduğu zaman güçlerini görürler. Sırtlarını bir örgüte da yadıkları zaman örgütlü olmanın yararını tadarlar. Artık tek tek işçiler olarak düşünmeyi bırakırlar. İşyerindeki mücadelenin başarısı önce işyerindeki birliğe, daha sonra sırtlarını dayadıkları örgütlerdeki birliğe ve güce bağlıdır. **Bir sınıf olarak örgütlü mücadelenin** gücü ortaya çıkar. Yani her grev işçi sınıfı biliminin hızla filizleneceği mümbit bir topraktır.

Gre ler sadece ekonomik mücadelemizde kullandığımız bir araç değildir. Grevler işçi sınıfının nihai amacına varma mücadelesinin de en önemli okullarından biridir. Birer «sınıf mücadelesi okuludur.» Bu okuldaki dersleri burjuvazinin ders kitaplarında, okullarında bulamayız. Görevimiz, her grevi işçi sınıfı biliminin kitlelere öğretildiği bir okul haline getirmektir.